

det tager en Del af de 20 Kr., som Gammelskatten og Land- og Ligningsskatten udgøre, bort, nemlig $\frac{9}{20}$, altsaa 9 Kr., og paa en vis Maade afskriver dem, idet de overdrages til Kommunerne, og at det omtrent svarer til den Ejendomsforringelse, der har været i den sidste Menneskealder. Tænker man sig en Mand, der har købt sin Ejendom for 30 Aar siden, kunde han den Gang ikke tage i Betragtning, at Ejendommene vilde falde saa stærkt i Værdi, som de ere. Det vidste han ikke noget om, og derfor kan man ikke sige, at Gammelskattens Beløb er indbefattet i den Sum, han den Gang gav.

Fra anden Side, er der fremkommet Forslag om, at man kunde bruge et andet Fordelingsgrundlag, naar man overhovedet vilde give Landbruget, Kommunerne, noget, end det, som Forslaget her foreslaar. Ja, det staar for mig saadan, at undertiden kan det bedste være det godes værste Fjende, som man siger. Skulle vi stadig lede om, hvad der er det bedste i en Sag, tror jeg, man faar i Regelen slet ingen Ting. Ogsaa jeg kunde gøre Forsøg paa at opstille noget, der maaske kunde se bedre ud, men jeg er lige saa overbevist om, at et hvilket som helst Forslag, endogsaa det Forslag, som den sidste ærede Taler kom med, nemlig at fordele efter Udgiften til Fattigvæsenet, ikke vilde vække saa stor Tilfredshed i de brede Lag, som dette Forslag har gjort. Man vilde kunne indvende mod at fordele efter Fattigvæsenet mange forskellige Ting og blandt andet det, at man ikke kunde være sikker paa, at det virkelig blev Hartkornet, der kom til at nyde Frugten deraf. Jeg mener, at det er det, der ligger til Grund for dette Forslag, at man vil komme Hartkornsejerne til Hjælp, og det kan ikke siges, at man kommer Hartkornsejerne til Hjælp ved at gaa den Vej, som det ærede Medlem foreslaar. At der kunde opstilles mange andre Fordelingsmaader, tvivler jeg ikke om, og det er meget rigtigt, hvad det ærede 3dje Medlem for 9de Kreds (Estrup) begyndte med, at der er stor Forskel paa den kommunale Beskatning Landet over, at der er Kommuner, der have en meget høj Afgift, og andre Kommuner, der have en meget lav; men skulde vi til at fordele efter det Grundlag, at vi særlig skulde komme de Kommuner til Hjælp, som have den store Skatteprocent, saa frygter jeg for, at saa ville vi ikke let blive enige, for saa antager jeg, at saa vilde de enkelte Landsdele føle sig forurettede, idet Jylland saa vistnok vilde faa Broderparten, fordi

man utvivlsomt der har den højeste Beskatning pr. Td. Hartkorn.

Af det ærede 3dje Medlem for 9de Kreds blev der foreslaaet en Fiksering af Hartkornsskatten. Jeg kan kun oplyse, at i det Udvalg, der var nedsat for et Par Aar siden om en anden Ordning af den kommunale Beskatning, nemlig om den mellemkommunale Beskatning — et Udvalg, af hvilket jeg var Medlem — var man meget stærkt beskæftiget med Spørgsmaalet om Hartkornsskattens Fiksering, men det strandede og vil vist stadig strande paa den Omstændighed, at vi ingen mellemkommunal Beskatning have. Sagen er, at man i en Kommune, hvor der ligger meget store Gaarde med stort Hartkorn, men hvis Ejere ikke selv bo i Kommunen, jo er tilbøjelig til at lægge en saa stor Hartkornsskat paa Ejendommen som muligt, for overhovedet at faa noget, for naar Ejeren ikke bor der, kan man ikke faa noget paa anden Maade. Det er dette, der gør, at man ikke kan fiksere Hartkornsskatten, naar man ikke i Forvejen har en mellemkommunal Beskatning, og det har vist sig, at man har saa uhyre ondt ved at faa en mellemkommunal Beskatningslov gennemført, at man vel er kommet til det Resultat, at det er ørkesløst at drøfte denne Sag videre. Jeg siger derfor, at hvis man skal gøre denne Sag afhængig af en Fiksering af Hartkornsskatterne, saa ville vi komme til at vente grumme længe, inden vi komme til noget Resultat, fordi vi ikke have nogen mellemkommunal Beskatning.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) omtalte, at man skulde tage særligt Hensyn til Fattigvæsenet. Der er jo noget vist tiltalende herved, netop fordi Fattigbyrden kan være saa ulige i de forskellige Sognkommuner; men der var ogsaa en Vej, som man kunde komme noget ind paa uden at gøre nogen væsentlig Forandring i dette Lovforslag, nemlig den, at indføre i denne Lov en Forandring i Kommunalloven, som, saa vidt jeg kan huske, alle Parter vare enige om, da vi havde den mellemkommunale Beskatningslov til Forhandling. Man mente nemlig den Gang, at det var heldigt, at den Tiladelse, som findes i Kommunalloven til, at Kommunalraadet kan fordele en Tredjedel af Skatterne paa Kommunerne, blev benyttet af alle. Jeg henstiller denne Sag til Regeringens Overvejelse. For Øjeblikket er denne Regel jo ikke obligatorisk, og Følgen er, at nogle Amtskommuner